

**Fyra visor : Den första:
Bewäringsvisa för andra klassen.
Den andra: Wännen...**

18 B Skillingtryck E1894c4

E 1894 c4

N:o 17.

Syra Bisor.

Den första:

Bewäringswisa
för andra klassen.

Den andra:

Männen på wägen.

Den tredje:

Mias Winterwisa.

Den fjerde:

Anna och Alfred.

Westerwik 1894,
C. D. Ekblad & Comp.

Den första:

**Bewäringsvisa
för andra klassen.**

(Mel.: »Dåne lifiom åstan».)

Gjude litt hafunen, bröder,
Högt wår fosterländska sång,
Ly wårt hjerta eldigt glöder
Då wi nu för sista gång
Låga ut på wida heden,
Att för kung och fosterland
I de stolta Swenska leden
Våra slåß med plit i hand!

Må wi wisa stolt för alla,
Att ännu har Swerige män,
Som båd' kunna stå och falla,
Runna tufta fienden
Om han skulle wåra gränser
Komma allt för när en dag. —
Se i flogen hur det glänser,
Hur wi redo stå till slag!

Uti fältmarsch och strapatser
Runna wi och hålla ut,
Och wi gilla gamla satser
Och förordning utan prut;
Fast wi här i sommarwärmen
Pustas, swettas — slita hund,
Och den grymma flugewärmen
Ger oss fred ej en sekund.

Efter utstådd marsch omsider
Vi mid källan slå ojs ner;
Om ock foten, sårig, smider —
Ack, hvad gör wäl detta mer?
Krigarlifwet är dock härligt
Sommartid på grönskädd äng,
Snart wi glömma allt beswärligt
Och gå bort och ta en swäng.

Nejdens flickor, wackra, många,
Komma troget på visit;
Unga, gamla, korta, långa —
Alla, alla titta hit.
Och till siset i hennes armar
Trötte frigar'n hwilar sig;
Allt är fridfullt, intet larmar,
Swäll'n är ljust och innerlig.

Den andra:

Männen på wägen.

Blidsköne yngling på wägen,
Säg mig, hwi sorgsen du är?
Har du wäl "henne" i hågen,
Håller än flickan du kär?

Vängtar du kanske tillbaka
Hem till den wälkända strand?

Will du ej längre förfata
Barndomens fridfulla land?

Länge dig wäntat på stranden
Den hulda, som trohet du jwor
Då, henne bjudande handen,
På willande hafwet du for.

O, hon så länge har saknat
Hjertats förklarade wän!
Hoppet wäl mången gång wafnat,
Slocknat det har dock igen.

Stall nu han ändtligt få sluta
Sin älskade ömt i sin famn,
Kärlekens sällhet få njuta,
Smekande hwisla ditt namn?

Stall nu med windar få ila
Tanken på bäfwande stråt,
Hjerta wid hjerta få hwila,
Blicken blir friad från gråt?

Ljuft på de purprade wingar,
Högt öfwer blånande sty,
Saligt då själen sig svingar
Bort ifrån jordlifwets dy!

Den tredje:

Mias winterwisa.

Wintern härjar här på Wenerns stränder,
Köld och snö oß möter öfwerallt.

Bättre är dock ej i andra länder,
Alla, alla skrika: "hu så kallt!"
Men ett Nordens barn ej plågar frysa,
Blodet lifligt i des ådror far;
Än har ingen sett mig nånsin rysa,
Huru wädret än derute war!

Nej, på innsjöns isbelagda yta
Glad jag ilar fram på stålskodd fot!
Hur än hemiska stormar kring mig ryta,
Intet kan min yra färd stå mot.
Se'n på kälke utför branta liden
Åter jag bland skaror allra först.
Märker ej den skriber, skriber, tiden,
Känner hwarken hunger eller törst.

Frisht är lifwet här bland Nordens hållar,
Söderns mö ej ana kan den fröjd,
Som på land, på fjö i winterqwällar
Genom helsa, kraft och skratt blir röjd.
Härdad båd' till kropp och själ, en tärna,
Född på Wenerns underföna strand,
Strålar lit en mångbesjungen stjerna,
Mönster för sitt kön i alla land.

Den fjerde:

Anna och Alfred.

När qvällen kommer och bjuder hvila,
Will sköna Anna åt lunden ila
Att möta Alfred i dalens lund,
Han lofwat komma i qvällens stund.

2. Hon war så glad och hon war så nätter,
Sin barm hon full med de blommor fätter,
Wid höggra bröstet hon binder fast
Med röda bandet en blomsterqwast.

3. I höga eken hörs gökens toner
Och lärkan sjunger i lundens kronor
Och vinden spelar i hwarje blad,
Men sköna Anna hon wandrar glad.

4. I dalen der de ha stämt sitt möte
Der hwilar hon sig i skogens sköte,
Se'n går hon längtande dalen om,
Men ingen Alfred till henne kom.

5. Hon går i oro af längtansqwalen,
Då hördes ljuda ett skott i dalen,
Då hördes ljuda ett jemmerrop,
Som trängde fram genom trädens hop.

6. Hon går att möta Alfred på vägen
Men stannar genast, bestört, förlägen,
Och som en bild hon förstenad stod,
Ty Alfred badade i sitt blod.

7. Hon frågade, men hans röst war bruten:
"Åh kära Alfred; säg är du skjuten?"
Hon dignar ned till hans blodröda famn,
Men Alfred hwisfar blott hennes namn.

8. Han räckte wänligt åt henne handen
Och sade: "Anna, nu löses banden",
"Adjö min Anna, nu skiljs wi åt",
Hon brister ut i en häftig gråt.

9. Nu öppna fåret ej mera blöder,
Wid Annas bröst ligger Alfred döder;
Han ligger fallnad wid hennes barm,
Om hennes lif han lindat sin arm.

10. Wid Alfreds bröst wakar Anna trogen,
Men mördaren ilar fram ur skogen
Och ropar sjelf med försträckelse.
"Jag hafwer mördat, o we, o we".

11. Det swära kan han nu aldrig glömma,
Han går att Alfred för menstor gömma,
Men wänder om den wäg han flytt
Och laddar sin pistol på nytt.

12. Pistolen han emot bröstet wänder,
Men Anna rycker den ur hans händer,
Och ropar sedan med hurtigt mod,
Och sade blod har nu slutit nog.

13. Af wåda skottet sig sjelf aflossar
Och blodet börjar ur bröstet forsa
Och Bernhard icke en ju' ens hör,
Wid Alfreds sida nu Anna dör.

14. Det jista skottet, som mången aftar,
Der kommer folk, ifrån alla trakter,
Båd' små och stora från närmsta byn,
Försträcks och häpnar wid denna syn.

15. Min flicka domnar och mister modet
Då månans sken speglar sig i blodet,
Då hördes icke en mensklig röst,
Men wemod flagan i allas bröst.

16. Men huru sent uppå fena qvällen,
Blef Bernhard för'd uti mörka cellen,
Och smidd i bojor i detta qwal,
Der härskar mörker förutan tal.

17. Om dagen gråter han och om nätter,
Den bleka vinden han med tårar twätter,
Men gif han längtande dagen om,
Till änteligen hans dödsdom kom.

18. En dag fångwaktaren hörs berätta:
"I morgon, Bernhard, skall du afrättas",
Bered dig sjelf och bekänn ditt mord,
Förrän du göms i den falla jord.

19. "Ja" Bernhard swarar och stilla gråter
"Nu will jag gå och se Anna åter",
Ty hon är uppe i Englaland,
Skall ge förlåtelse med sin hand.

20. Och nästa morgon, då Bernhard beder,
På afrättzplatsen han faller neder,
En rosig qwast han i handen höll,
Och bilan höjdes, hans hufwud föll.

S. 40 p. 1. Nyösa utl. v.
köl. 48/898 1906.
Pris: 75 kr.

